

TÕNU ÕNNEPALU

Élni ugyanaz, mint ünnepelni

Élni ugyanaz, mint ünnepelni
hívatlan vendégként az istenek asztalánál.
Hagyni, hogy a háznép etessen-itasson,
a báli népen arcátlan együtt nevetni
azzal, aki veled semmitől nem fél,
aki mellett minden perc
meghitt álom az életről

élni, mint tavasszal a vadméh,
apró szép kövér
aranyos erős mérges

élni, bejárni reggel a ribizlivirágokat,
fiatal erős fürtöket, ma nyíltakat

élni, zümmögni naphosszat
a cseresznyevirágok közt,
holnap földre hulló árnyékban-fényben,
ami illatos, mint a virág, az érett cseresznye,
az ősz, cseresznyeszárak, fagyos tél,
tél vége, túlélés, életben maradás;

élni, otthagyni az üres virágokat,
és körözni rögtön a teljesek felé,
nehogy késleltessen egy hamis kehely

élni s egy forró száraz napon
megtelten fölrepülni a mezőkről,
fölszúgni a tüzelő kék égbe,
nektártól részegen, vakon az ég torkától,
forgatagától

élni, mint aki lopott a mennyben, ami nincs,
koszorút az istenek fejről

és élni otthagyva
fullánkod, apró csillogó mérged
a kézen, amely elvette életed.

■ Tõnu Õnnepalu (1962) észt író, költő, a francia irodalom kiemelkedő műfordítója, amellettt éles tollú publicista. Emil Tode és Anton Nigol néven is publikál.